

NOVAS REGRAS DO XOGO NA PROCURA DA CENTRALIDADE POLÍTICA NA CÂMARA GALEGA

Xosé Antonio Sarmiento Méndez

Letrado da Comisión para o estudio da situación
dos emigrantes do Parlamento de Galicia.
Profesor de dereito constitucional da Universidade de Vigo

1. As preguntas parlamentarias dirixidas ó presidente da Xunta de Galicia

Na historia do legislativo autonómico resulta descoñecida a institución existente no dereito parlamentario comparado das preguntas dirixidas ó presidente do Executivo. Trátase dunha vía de control político moi importante tanto nos modelos parlamentarios continentais coma naqueles que seguen o modelo Westminster¹.

Fontes de regulación

A exposición de motivos das normas supletorias do artigo 155 do Regulamento do Parlamento de Galicia, aprobadas pola Mesa da Cámara o día 30 de xaneiro do 2002, fala das dúas modalidades posibles para instrumentalas preguntas dirixidas ós presidentes dos executivos autonómi-

¹ Neste sentido subliñase, incluso no caso das cámaras altas no ámbito dos parlamentos bicamerais, a importancia co procedemento para a substanciación da responsabilidade dos membros do Goberno. Así MR. ARTHUR R., Donahoe; «One size does not fit all». *The Parliamentarian*, 2001/ Issue Four LXXXII. Páx. 359 e ss.

cos. Por unha banda, algúns parlamentos modificaron os seus textos regulamentarios mentres que outros desenvolveron acordos parlamentarios puntuais da Mesa e da Xunta de Portavoces para a súa regulación. No caso galego, a Mesa asumiu esta segunda vía de formalización xurídica.

Un primeiro aspecto que convén analizar é no tocante ó procedemento de elaboración normativa do acordo. Recentemente, Olga Bei vén de subliñar-la importancia do procedemento de elaboración das normas no ámbito do parlamento italiano, reflexións que son actuais respecto das disposicións que nos ocupan. Nesta orde de cousas resulta fundamental predefini-los parámetros en torno ós que se procede á delimitación normativa da obriga de responder preguntas ante o Pleno da Cámara por parte do presidente do Executivo².

Dende o punto de vista material, as consecuencias que se derivan desta regulación a través dunha norma supletoria son moi similares ás que produce a modificación regulamentaria. Configúrase para o autor da pregunta unha orde de garantías que se inclúen dentro do ámbito do artigo 23 da Constitución Española e que, como vén de sinalar Giménez Sánchez, a maioría da doutrina entende como protexidas polo ámbito dos pronunciamentos do Tribunal Constitucional a raíz da súa sentenza 161/1988³.

Suxeitos

No tocante ós suxeitos activos das preguntas, a norma primeira establece que poden ser de dúas clases. En primeiro lugar, os deputados individualmente considerados poden formula-las preguntas dirixidas ó presidente da Xunta, se ben atopan un condicionante decisivo: é preciso o previo coñecemento do seu grupo parlamentario. Este requisito presenta problemas similares ós que xera a ausencia da sinatura do portavoz nas emendas individuais dos deputados, presentadas no procedemento lexislativo, e pon de manifesto o desamparo no que queda o deputado que non conta co apoio do seu grupo parlamentario⁴.

² Así Olga Bei: « Le strutture ausiliarie dei poteri normativi nello svolgimento dei metodi della legislazione », contido en *Rassegna parlamentare, Rivista trimestrale ISLE*, Luglio/settembre, anno XLIII. Giuffrè edit. Páx. 733 á 757.

³ Isabel M. Giménez Sánchez no seu traballo « El incumplimiento del Gobierno de la obligación de presentar el proyecto de ley de presupuestos generales. (La prórroga de los presupuestos de la Comunidad Autónoma del País Vasco) ». *Revista Española de Derecho Constitucional*. Ano 21. Núm. 63. Setembro-diciembre 2001. Páx. 187.

⁴ Para ilustrar esta situación pode consultarse o traballo de N. Zanon: « I diritti del deputato « senza gruppo parlamentare » in una recente sentenza del Bundesverfassungsgericht », *Giurisprudenza Costituzionale*, núm. 6-1989, 2.ª parte, páx. 1.147-1.187.

O segundo suxeito que pode presentar estas preguntas parlamentarias ante o Pleno é un portavoz de grupo parlamentario. Como sinala G. Pitruzzella⁵ atopámonos ante unha regra non escrita, pero asumida na práctica política de tódolas democracias occidentais, pola que o peso do sistema de partidos acada unhas consecuencias enormes dentro das institucións parlamentarias.

O suxeito pasivo das preguntas é como vimos de referir, o presidente do Goberno galego. A relevancia deste requisito non necesita ser ponderada. O noso sistema, a pesar de cualificarse como parlamentario, denota unha clara prevalencia do presidente do Goberno respecto á Cámara, aspecto que por outra banda non é exclusivo do parlamentarismo galego⁶.

Estas preguntas presentan dúas características fundamentais. En primeiro lugar teñen o carácter de preguntas orais, aínda que a resolución supletoria nada di verbo da súa degradación en escritas, unha vez que finalice o período de sesións. Establécese, pois, un réxime menos privilexiado respecto ás preguntas orais que con carácter xeral regula o artigo 155 do noso Estatuto parlamentario. Igualmente, non se produce a súa obligatoria inclusión na orde do día do Pleno, que se xeraría no suposto de converterse en escritas e non ser contestadas no Pleno.

Por outra banda, a pregunta perfílase cun carácter estritamente persoal, no referido ó destinatario, co que se rompe co principio de substitución previsto no artigo 155.3 do Regulamento, no que se establece que o destinatario das preguntas será a Xunta de Galicia co carácter de órgano colexiado de goberno. Este cambio pode provocar unha presenza importante no Parlamento dos medios de comunicación social, cos conseguíntes efectos ante a opinión pública galega; ademais pode axudar ós medios de comunicación máis modernos a trasladar unha imaxe máis activa da institución parlamentaria tal e como se vén de producir no legislativo italiano recentemente⁷.

⁵ Na súa obra *Forme di governo e trasformazioni della política*, Bari, 1996. páx. 233.

⁶ Nesta liña pode consultarse o recente traballo de Carlos Vidal Prado: «Il presidenzialismo e il sistema parlamentare di governo in Spagna», recollido no núm. 4 de 2001 anno XLIII da *Rassegna Parlamentare*, páxs. 903 a 923.

⁷ Neste sentido pode consultarse o interesante traballo de Enrico Vitiello «La rappresentanza degli interessi a la rete» recollido no núm. 3 do ano 2001 da *Rassegna Parlamentare*, e no que pon de manifesto a importancia dos apartados do Web da Cámara de deputados: «Comma» e «Itinerari».

Procedemento

Resulta sabido que os procedementos parlamentarios teñen unha mala prensa. Así é habitual atoparlles críticas, facéndoos responsables da imposibilidade de aparición da figura do cidadán activo, cívico e deliberante. Quizais estas críticas sexan aceptables no tocante a algúns dos instrumentos parlamentarios que se manteñen nos esquemas decimonónicos, pero hoxe en día a incorporación de procedementos como o que me ocupa poden servir máis ben para todo o contrario, para superalo que Francisco J. Laporta⁸ denomina como «problemas da democracia deliberativa», ou cando menos, ó meu xuízo, para anima-la vida política da Comunidade Autónoma.

a) *Iniciación.*

A iniciación do procedemento parlamentario das preguntas dirixidas ó presidente da Xunta respecta as regras xerais no referido ós órganos, moi semellantes ás que se conteñen no dereito parlamentario galego común. Así, as preguntas deberán formularse por escrito ante a Mesa do Parlamento e presentaranse no Rexistro da Cámara ata as seis horas antes da reunión da Mesa da Cámara, preparatoria da orde do día do próximo Pleno, pendente de convocatoria. Esta regulación normativa pode ser obxecto de crítica, xa que non delimita coa nitidez cäl das dúas reunións da Mesa debe considerarse como punto de partida do límite temporal das seis horas. Como é ben sabido a Mesa reúne previamente a súa xuntanza coa Xunta de Portavoces, e posteriormente realiza unha reunión para o os efectos de confirma-los acordos acadados conxuntamente con ela. Inclínome a pensar que as seis horas, ás que se refire a Norma segunda reguladora da tramitación das preguntas, deben computarse dende a primeira das reunións da Mesa do Parlamento, que por outra banda, é a única que ten fixada *a priori* a súa celebración con total certeza horaria.

b) *Admisión a trámite*

A Mesa do Parlamento deberá analizar ata un total de catro requisitos que determinan o contido admisible das preguntas dirixidas ó presidente da Xunta de Galicia. Deste xeito, a pregunta deberá conter unha formulación sucinta e estricta, aspecto incluíble no que podemos denominar «concepto parlamentario indeterminado», posto que o carácter sucinto e concreto da pregunta pode, en ocasións, ser obxecto de valoracións subxectivas moi distintas entre si.

⁸ Así no seu traballo «Los problemas de la democracia deliberativa». Recollido no núm. 109 da revista *Claves de Razón Práctica*. Páxs. 22 a 29.

En segundo lugar, establécese que a pregunta deberá de conter exclusivamente unha soa cuestión. Rómpease así coa práctica cualificadora asentada que permite que as preguntas parlamentarias conteñan dentro da súa formulación unha listaxe, en ocasións case que interminable, de subpreguntas ó Goberno. Queda claro que nas preguntas presentadas ó presidente do Goberno non é posible esquecer esta recua de cuestións puntuais.

En terceiro lugar, o contido da pregunta debe versar sobre unha cuestión de interese xeral para a Comunidade Autónoma ou que sexa actual e de acentuada relevancia política. Esta redacción resulta particularmente desafortunada, posto que o asunto obxecto da pregunta queda perfilado de xeito moi difuso. Parece que se acode de novo ós esquemas de diferenciación entre as interpelacións parlamentarias e as preguntas que tantos problemas cualificatorios teñen provocado ás mesas das cámaras, se ben aquí se introduce o criterio da actualidade como delimitador do contido posible da pregunta.

Por último a norma supletoria terceira sinala a admisibilidade das preguntas se respectan «a estrutura e finalidade previstas no artigo 155.1 do Regulamento». Este requisito obrigará á Mesa do Parlamento a ter presentes os condicionamentos xerais que se veñen aplicando respecto á admisibilidade das preguntas parlamentarias. Entendo que ó dirixirse *intuitu personae* será singularmente relevante analizar se a pregunta resulta de exclusivo interese persoal do que a formula e se respecta o ámbito da intimidade como dereito fundamental⁹ das particulares.

A actuación da Mesa do Parlamento pode ser de tres tipos. En primeiro lugar, se a iniciativa cumpre os requisitos citados será admitida a trámite. Polo contrario, se algún deles resulta incumprido, o acordo será de rexeitamento, se ben entendo que sempre deben ser motivos xurídicos e non políticos os que motiven tal acordo, e iso a pesar de opinións recentes como a de Hy Farwell¹⁰ que postulan a necesidade de reforzalo principio da maioría nos órganos parlamentarios fronte ó que entende como unha «defensa tradicionalmente constante» que se vén producindo do principio das minorías.

A derradeira posibilidade que se lle ofrece á Mesa do Parlamento é a de declarar decaídas aquelas preguntas que, unha vez admitidas a trámite,

⁹ Non é a primeira ocasión na que, sobre todo con ocasión da utilización de medios informáticos, se suscitan en sede parlamentaria os límites das iniciativas de control no tocante á intimidade das persoas. Para un estudio interesante dos límites do artigo 18 da Constitución e a informática pode consultarse o recente traballo de José Julio Fernández Rodríguez «El correo electrónico y la intimidad» contido no núm. 114 da *Revista Xurídica* Tapia, páxs. 31 e ss.

¹⁰ No seu artigo «Predictions for the Parliamentary future» recollido do *Parliamentary Journal*, Vol. XLI. No. 4, outubro 2000, páxs. 117 a 123.

non foran incluídas na orde do día da correspondente sesión plenaria. Establécese neste caso a obriga de reitera-las preguntas se se pretende a súa inclusión nunha posterior sesión do pleno. Entendo que neste caso é preciso iniciar de novo todo o procedemento co cumprimento estricto de todos e cada un dos requisitos formais e substanciais que veño de comentar.

c) A «Question Time»

No ordenamento parlamentario galego conságrase regulamentariamente, respecto a interpelacións e preguntas, a necesidade de reservar un tempo mínimo semanal por parte do Pleno da Cámara. Como xa apuntei noutro lugar, esta é unha garantía das minorías que considero da maior importancia e, polo tanto, resultaría oportuna a súa consagración estatutaria e a oportuna concordancia deste esquema debería producirse tamén no texto constitucional. Trátase, por outra banda, de algo que Sergio Stamatii demanda de xeito similar para o caso italiano¹¹.

As normas para a tramitación das preguntas parlamentarias dirixidas ó presidente da Xunta establecen catro aspectos distintos no tocante á periodización destes instrumentos parlamentarios. En primeiro lugar, as preguntas deben substanciarse dentro do período ordinario de sesións, co que queda excluída a posibilidade de que estas preguntas sexan suscitadas en época de vacacións parlamentarias ou en supostos de disolución da Cámara (non é imaxinable a súa tramitación ante a Deputación Permanente).

En segundo lugar, as preguntas tramítaranse unha vez ó mes e serán incluídas na orde do día da primeira ou segunda das sesións plenarias quincenais. Esta previsión responde ó esquema do calendario de traballos habitual na Cámara conforme ó que a Mesa e a Xunta de portavoces adoitan reservarlles dúas semanas alternas ó longo do mes ás actividades plenarias e as restantes ós traballos de comisión. Ademais, resulta innovador o mandato que fixa a necesidade da existencia dun punto denominado «preguntas para a resposta oral do presidente da Xunta de Galicia». Este punto da orde do día pasou a ser situado na parte final do Pleno, despois das interpelacións, e antes das restantes preguntas dirixidas á Xunta de Galicia como órgano colexiado de goberno.

O terceiro requisito ordena que se inclúa unha pregunta como máximo por grupo parlamentario en cada pleno, o que provoca que o presidente deba contestar dúas preguntas correspondentes a cada un dos grupos da oposición, xa que polo momento o grupo parlamentario que ampara ó Goberno non consume o seu cupo correspondente.

¹¹ No seu comentario «A proposito di armonia degli statuti regionali con la costituzione» recollido do *Quaderni costituzionali* 2/2001, ed. Il Mulino, páxs. 347-348.

A circunstancia final que completa a fixación das preguntas é a potestade do presidente da Xunta para determinar cál vai se-la que se inclúa na orde do día do Pleno, entre un máximo de tres, que previamente lle presenta cada grupo parlamentario da Cámara. Este privilexio do presidente do Executivo denota unha vez máis a importancia governamental na fixación da orde do día das sesións do Parlamento, o que resulta algo habitual nos países do noso contorno, como sinala P. Avril para o caso francés¹².

d) O debate plenario

O momento final do procedemento parlamentario das preguntas dirixidas ó presidente da Xunta iníciase coa comunicación do presidente do Parlamento ó presidente da Xunta de Galicia, dentro dos dous días seguintes á súa admisión a trámite da pregunta incluída na orde do día. Resulta chamativa esta regulación, xa que o presidente é coñecedor con carácter previo da pregunta que debe contestar e, polo tanto, limitarase a unha comunicación de carácter simplemente formal, posto que, para os efectos de preparación da resposta, o tempo con que conta o presidente da Xunta é moito maior.

Ordénase tamén a publicación das preguntas con carácter urxente no *Boletín Oficial do Parlamento de Galicia* para os efectos de cumprilos requisitos xerais de publicidade que no Regulamento se atribúen a esta publicación da Cámara.

A pregunta pode ser aprazada nos mesmos termos previstos no artigo 155, alínea 4 do Regulamento e, polo tanto, é posible por parte do presidente do Executivo a súa solicitude de posposición por unha soa vez.

As intervencións ante o Pleno da Cámara integran obviamente un dos obxectos fundamentais da atención por parte dos medios de comunicación públicos e deberán de ser particularmente ecuánimes no momento de reflectir este relevante debate parlamentario¹³.

Os tempos atribuídos ós intervenientes no debate serán os establecidos na alínea terceira do artigo 155 do Regulamento e, ó meu xuízo, deben posibilita-la confrontación das ideas políticas diverxentes ou

¹² No seu libro «Le régime politique de la V République», 2.ª ed., LGDJ, París 1967, páx. 51.

¹³ Coincido con José Julio Fernández Rodríguez no carácter de «poderoso axente ó servizo do poder» ou de «xerador de propias manifestacións de poder» que poden acadalos medios de comunicación social, e por iso entendo de particular interese o respecto ós principios de igualdade de oportunidades para os actores parlamentarios. A referencia ó profesor compostelán está tomada do seu traballo «Comunicación y servizo público (una aproximación interdisciplinar)» *Revista de Estudios Políticos* núm. 114 de 2001, páx. 185.

antagonistas, o que resulta en ocasións dificultado polo limitado dos tempos outorgados¹⁴.

A orde de intervención dos deputados ou, se é o caso, dos portavoces virá determinada polo número rexistral da iniciativa aínda que se dispón a posible alteración por acordo do Pleno da Cámara. Este acordo debe ser motivado, entendendo que esa motivación pode producirse con carácter político ou xurídico, pero en todo caso deberá producirse coa antelación suficiente para que posibilite a súa comunicación ós portavoces ou deputados autores as preguntas.

e) Preguntas dirixidas ó presidente da Xunta de Galicia tramitadas nos plenos do 19 de febreiro e 20 de marzo de 2002.

—De D. Emilio Pérez Touriño, do G.P. dos Socialistas de Galicia, sobre as medidas previstas para garantir os principios de publicidade, concorrencia e obxectividade nas relacións entre a Xunta de Galicia e as corporacións locais (doc. núm. 1021).

■ Publicación da iniciativa: BOPG núm. 51, do 16-2-2002.

—De D. Xosé Manuel Beiras Torrado, do G.P. do Bloque Nacionalista Galego, sobre a presenza participativa desta Comunidade Autónoma nas institucións de goberno da Unión Europea (doc. núm. 1242).

■ Punto 6.º.- Preguntas dirixidas ó presidente da Xunta de Galicia:

—De D. Emilio Pérez Touriño, do G.P. dos Socialistas de Galicia, sobre as medidas previstas polo Goberno galego respecto da prevención e efectos dos novos hábitos de consumo de alcohol e drogas entre a xente moza (doc. núm. 1618).

■ Publicación da iniciativa: BOPG núm. 74, do 16-3-2002.

—De D. Xosé Manuel Beiras Torrado, do G.P. do Bloque Nacionalista Galego, sobre as relacións entre Galicia e Portugal, singularmente no marco da eurorexión Galicia-Norte de Portugal (doc. núm. 1717).

■ Publicación da iniciativa: BOPG núm. 74, do 16-3-2002.

¹⁴ En parecido sentido maniféstase para o caso francés Messaoud Saoudi no seu traballo «Le temps de parole sur les motions de rejet» contido na *Revue française de droit constitutionnel*, núm 47. 2001 pág. 554.

2. A informatización do rexistro da Cámara

Giancarlo Rolla¹⁵ sinala a importancia política dos cambios nas normas de funcionamento das cámaras, chegando a relacionalas coa propia configuración da forma política do Goberno. É neste ámbito de reflexión no que, ó meu xuízo, debemos situar a recente modificación nas regras procedementais internas do Parlamento no tocante ó rexistro da Cámara.

A resolución da Presidencia do Parlamento do 25 de febreiro de 2002¹⁶, sobre a informatización do rexistro xeral da Cámara suscita unha serie de cuestións de índole xurídico-procedemental moi interesantes.

En primeiro lugar a resolución establece con carácter xeral a informatización do rexistro xeral da Cámara dende o día 1 de marzo de 2002. A consecuencia directa desta declaración é a supresión do libro manual de entrada e saída de documentos. Na práctica este instrumento materializábase en dous libros individualizados que, funcionando de xeito coordinado, contiñan cada un a relación cronolóxica dos documentos que se presentaban na Cámara e dos que se xeraban cara a fóra da institución.

Dende o punto de vista dos operadores xurídico-parlamentarios a principal novidade que supón a informatización do rexistro vén dada pola necesaria presentación das iniciativas respectando dous condicionantes. En primeiro lugar, a iniciativa deberá presentarse «por escrito», o que non deixa de ser certamente paradóxico na súa expresión, xa que a materialización escrita dos documentos xurídicos se produce tanto coa súa plasmación no papel coma co seu reflexo nun soporte informático¹⁷. Por outra banda, establécese a necesidade de que a presentación do documento se faga de xeito complementario nun soporte magnético que deberá de respectar unha serie de criterios que comentarei a seguir:

a) A obriga de entrega periódica

O persoal administrativo dos grupos parlamentarios debe cumprir coa entrega no rexistro xeral da Cámara das iniciativas presentadas «ó longo do día», expresión que pode dar lugar a problemas interpretativos, pero que dunha hermenéutica conxunta da Resolución debe enten-

¹⁵ No seu traballo «Riforma dei regolamenti parlamentari ed evoluzione della forma di governo in Italia» contido *Rivista trimestrale di diritto pubblico* núm. 3 ano 2000, páxs. 593 a 621.

¹⁶ Publicada no Boletín Oficial do Parlamento de Galicia do 15 de marzo de 2002.

¹⁷ Sobre a dificultade de reduci-lo Dereito á súa plasmación escrita é clásico o estudo histórico de Paolo Grossi: *L'ordine giuridico medievale*, Bari 1995, páxs. 154 a 159.

derse referida a tódolos documentos que fosen presentados nos días que abrangan o soporte informático que se vaia presentar.

A nova regulación xurídica presenta, á miña forma de ver, unha eiva importante no tocante ás iniciativas dos deputados que non requiren participación do grupo parlamentario. Neste caso pode producirse unha discordancia entre a relación de asuntos que presenten os responsables administrativos do grupo parlamentario e aquelas iniciativas que non figuren nela por ser de titulariedade individual dos deputados (por exemplo as preguntas).

Parecidos problemas poden suscitarse no caso da creación dun grupo parlamentario mixto, sobre todo cando este grupo non sexa unipartidario, o que obviamente requirirá a coordinación do persoal que asista ós distintos parlamentarios que se inclúan neste grupo residual. Como vén de recordarnos F. Caamaño¹⁸, a xurisprudencia do Tribunal Constitucional permite que se outorgue un tratamento xuridicamente igual (obriga da presentación informatizada das iniciativas) a suxeitos desiguais (grupos parlamentarios partidarios, grupo parlamentario mixto ou deputados individuais), de tal xeito que o labor interpretativo da resolución que nos ocupa creo que pode solventalos problemas arriba apuntados.

b) O soporte magnético

Establécense dous requisitos delimitadores do soporte magnético que conteñen as iniciativas. En primeiro lugar, deberá identificar «deixando constancia» o grupo parlamentario. Ademais debe recollese a data de presentación do documento. Entendo que este último termo utilizado na Resolución presidencial se refire á data de presentación de cada unha das iniciativas que consten dentro do soporte informático que periodicamente se debe entregar.

c) Identificación dos documentos contidos

A estes efectos será indispensable a colaboración co funcionario do rexistro parlamentario que lles deberá asignar un número correlativo de rexistro ós documentos que os grupos presenten con independencia de que o seu «asentamento pleno» no rexistro informatizado, que reside na aplicación informática de xestión parlamentaria, se realice con posterioridade.

¹⁸ No seu traballo «Leyes al por mayor, derecho a la diferencia y garantía judicial». Publicado na *Revista Española de Derecho Constitucional*. Ano 20, núm. 60. Setembro-décembro 2000. Páxs. 259 a 288.

d) Aspectos temporais

En conformidade cos principios xerais de funcionamento das oficinas administrativas a entrada límite de presentación do soporte informático será a do horario de peche do rexistro da Cámara. Esta previsión resulta decisiva para os efectos de mante-lo principio xeral do dereito tan aplicado supletoriamente na práctica parlamentaria do *prior tempore potior iure*.

Sen dúbida cunha finalidade de economía dispónse que unha vez procesados, isto é introducidos os correspondentes soportes na base de datos do rexistro da Cámara, procederase á súa devolución periódica. Este *modus operandi* non suscita ningún tipo de reparo posto que, a diferenza dos documentos orixinais en papel, as iniciativas presentadas en soporte informático poden ser devoltas ó seu autor sen problemas posteriores verbo do seu contido orixinario.

3. A substanciación das proposicións non de lei

Nunha liña coincidente coas reformas analizadas anteriormente, a Mesa do Parlamento de Galicia acordou modificar un acordo interpretativo xa antigo, do 20 de xuño de 1986¹⁹, sobre o artigo 161 do Regulamento da Cámara relativo ó contido prazo de inclusión na orde do día e cualificación das emendas presentadas ás proposicións non de lei.

Deste xeito a partir deste inicio da VI Lexislatura a tramitación das proposicións non de lei será moito máis áxil posto que, estarán en condicións de ser incluídas na orde do día do pleno ou das comisións transcorridos seis, e non dez días dende a súa publicación no *Boletín Oficial do Parlamento de Galicia*. Non temos máis que facer un xuízo favorable verbo desta modificación regulamentaria que, pode posibilitar unha meirande proximidade dos asuntos tramitados na Cámara ás demandas da sociedade galega.

¹⁹ Publicado no *Boletín Oficial do Parlamento*, núm. 40, do 11 de xullo de 1986.